

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1944 kl. 4 em.

*Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner
angående anpassning av fastighetsbeskattningen efter
det antal barn, som stadigvarande bor i förhyrd lägen-
het i respektive fastighet.*

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 245 i första kammaren av herrar *Ivar Persson* och *Wahlund* samt nr 204 i andra kammaren av herr *Wallén*, har hemställts, »att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning angående lämpliga former för en anpassning av fastighetsbeskattningen efter det antal barn, som stadigvarande bor i förhyrd lägenhet i resp. fastighet».

Beträffande motiveringen för detta yrkande får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen nr 204 i andra kammaren.

I motionerna framhålles, att frågan om bostadsförsörjningen för familjer med barn i hög grad vore förtjänt av statsmakternas uppmärksamhet. Hittills hade det allmännas åtgärder på detta område i huvudsak tagit formen av lån och subventioner för att främja de mindre bemedlade, barnrika familjernas tillgång till ändamålsenliga bostäder. Man måste emellertid räkna med att det stora flertalet barnfamiljer vore hänvisade till den allmänna hyresmarknaden för att tillgodose sitt bostadsbehov. Den omständigheten, att barn funnes i en familj, gjorde understundom en hyresvärd obenägen att sluta hyresavtal med familjen i fråga. Det kunde ej heller bestridas, att slitaget i en fastighet ökade, ju större antal barn, som funnes inom densamma. Vidare torde risken för hyresförluster på grund av hyresledighet under normala tider vara större i fastigheter med ett stort antal barn än i övriga fastigheter. Det vore fördenskull angeläget att få till stånd en utjämning av de merkostnader, som för bostadsupplåtarens del inträdde vid uthyrning till familjer med barn. Detta syntes böra ske i den formen, att vid fastighetsbeskattningen på lämpligt sätt togs hänsyn till barnfrekvensen i fastigheten.

I ifrågavarande motioner yrkas anpassning av fastighetsbeskattningen efter det antal barn, som stadigvarande bor i förhyrd lägenhet i respektive fastighet. Huru motionärerna tänkt sig att denna anpassning skulle ske framgår ej av motionerna. Utskottet anser för sin del det knappast vara möjligt att ut-

Utskottet.

finna någon lämplig sådan metod, som skulle kunna komma till användning ej allenast när inkomsten av fastigheten icke överstiger garantiskatteavdraget och skatt till kommunen således utgår endast i form av fastighetsskatt utan även då fastighetsinkomsten överstiger detta avdrag, varvid den kommunala skatten utmättes efter inkomstens storlek. Även om en dylik metod skulle kunna utformas, komme uppenbarligen den åsyftade skattelättnaden närmast fastighetsägaren och ej vederbörande familjer till godo och det måste därjämte anses tvivelaktigt, om därigenom skulle skapas större möjligheter för barnrika familjer att erhålla bostäder. Enligt utskottets mening bör för övrigt det allmännas stöd åt familjer med barn lämnas i annan form än genom lättnad i fastighetsbeskattningen. Utskottet får fördenskull avstyrka bifall till motionerna.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att de likalydande motionerna I: 245 av herrar Ivar Persson och Wahlund samt II: 204 av herr Wallén angående anpassning av fastighetsbeskattningen efter det antal barn, som stadigvarande bor i förhyrd lägenhet i respektive fastighet, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 24 februari 1944.

På bevillningsutskottets vägnar:

ELON ANDERSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg**, *Elon Andersson*, *Wahlmark*, *Sjödahl*, *frilherre De Geer*, *Ekman*, *Frans Ericson*, *Velander**, *Björkman* och *Sylwan**; samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren**, *Hagberg* i Malmö*, *Hammarlund*, *Olsson* i Gävle*, *Orgård*, *Falk*, *Lundell*, *Karlsson* i Grängesberg, *Sundström* i Skövde* och *Boman*.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.